

SINISILMÄ VIKTOR KÄRKI

Viktor Kärki

Sinisilmä

© 2018 **Viktor Kärki**

Kansi: **Tapani Kristian Kajula**

Kustantaja:

BoD™ – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja:

Books on Demand GmbH, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-800-160-7

VIKTOR KÄRKI

SINISILMÄ

2018

ROMAANI

Kansi: TAPANI KRISTIAN KAJULA

1

Väitetään, että Suur-Leppävaaran alueella olisi kolmekymmentätuhatta hakijaa Espoon asuntojen jonossa. Syynä ovat hyvät liikenneyhteydet joka suuntaan sekä koko ajan kasvava ja modernisoituva asuinalue. On Selloa liikkeen, Galleriaa ja useita tornitaloja. Uusien suunnitelmien mukaan alikulkutunneliin tulisi piskuisia putiikkeja ja kauppoja Helsingin asematunnelin taapaa. Turuntien ja rautateiden yli rakennetaan jalankulku Sellon ja Gallerian

välille. Myös useita hulppeita tornitaloja on suunnitteilla.

Juuri kerros- ja tornitalot ovat asumuksia, joissa viimeistään ihminen tulee hulluksi ja perheväkivalta ja itsemurhat lisääntyvät. Ihminen on tarkoitettu omakotitaloon, ei mihinkään betoni-kopperoon, johon kuuluu naapurin pie-reminenkin. Jopa hajunkin voi vallan hyvin kuvitella.

En kuitenkaan ymmärrä vainajien, uhrien omaisia. En tosin herkkiä kollegoitakaan, jotka tuntevat myötätuntoa vainajia ja omaisia kohtaan. Enemmän minä tunnen myötätuntoa rikollisia kohtaan. Ja turhahan sitä on itkeä vainajien perään. Eivät he enää takaisin tule, tekipä sitten mitä hyvänsä. Liekö mahdollinen kovuuteni ja raakuutenikin ollut seurausta pitkästä poliisinurasta ja osin sisälläni virtaavasta pakistanilaisesta verestä. Kuka tietää,

vaikka kaikki olisikin siitä kiinni. Toisaalta, väliäkö tuollakaan lopulta on. En kuitenkaan enää pitkään aikaan halunnut peilata juttujani omaan elämääni. Niin turtunut ja kylmä minusta oli vuosien saatossa tullut poliisityön ansiosta. Jos minulla olisi ollut valta, jokainen rikollinen olisi joutunut saunan taa, eikä heitä olisi tarvinnut yhteiskunnan varoilla elättää. Mutta onneksi minulla ei ole valtaa. Ja onnekseni olen sen verran hyvä ja arvostettu tutkija, ja näyttöäkin löytyy, että minun ei tarvitse tutkia perheriitoja, raiskauksia eikä muitakaan minun mittapuuni mukaan mitättömiä juttuja. Minun onnekseni myöskään kukaan ei halua työskennellä kanssani. Kuinka nyt mutakuonon kanssa, luulisin. Minä työskentelen mieluusti yksin, joten kyllähän se käy, ja hyvin käykin.

Oli varhainen heinäkuinen aamu. Vaikka kello ei ollut vielä edes kahdeksaa, aurinko helli Läkkitorilla puuhastelevia ihmisiä ja muita eläviä. Kahvilan myyjän kojusta leijui houkutteleva kahvin aromi. Vaikka ei tuullut laisinkaan, parista pesemättömästä laitapuolen kulkijasta leijui jokin muu aromi. Hetkessä tori oli täynnä elämää. Kahvilan pöydät olivat täynnä pulla suussa puhuvia ihmisiä. Jokaisella tuntui olevan paljon asiaa, mutta kukaan ei oikein maltanut kuunnella. Nisut hävisivät suihin aivan kuin sota tai maailmanloppu olisi

tulossa ja kyseessä olisi viimeinen ateria.

Alepan katolle aamiaiselle oli tullut myös kaksi varista. Ne olivat suojasäällä tuttu näky kahvilan vakioasiakkaille. Ne metsästivät putoilevia pullanmuruja aamiaiseksi ja saattoivatpa joskus napata nisun kädestäkin. Yleensä nämä kuitenkin täyttivät vatsansa häiritsemättä sen koommin maksavia asiakkaita. Kiitokseksi nämä saattoivat laulaa, vaikka ääni ei niin kummoinen ollutkaan. Mutta onhan Frederik myös laulanut jo iät ajat, vaikkei hänenkään äänensä niin kummoinen ole.

Tällä kertaa linnut eivät kuitenkaan aterioineet sulassa sovussa. Nämä enemmänkin tappelivat ruoastaan. Kun ne olivat aikansa tapelleet, toinen lehahti lentoon roikottaen jotain suussaan. Saalis putosi erään kahvila-asiak-

kaan teevadille. Silmä. Se oli ihmisen sininen silmä, josta roikkui muutaman sentin verisuonen pätkä.

Eikä aikaakaan, kun Läkkitorille oli ilmestynyt poliisin siviiliauto, josta astui ulos pari totisen näköistä tutkijaa.

Kahvilan omistaja hymyili tutkijoille niin, että valkoinen hammasrivi työntyi esiin. Todennäköisesti hän aavisteli, että tänään kahvia menee litroittain. Poliisithan olivat tietävästi kahvin ja pullan ystäviä.

Eikä aikaakaan, kun siviilit oli hätistetty pois tapahtumapaikalta ja kahvila-alue pöytineen eristetty poliisin sinivalkoisella nauhalla. Jonkin ajan kuluttua virka-asuiset poliisit kiersivät uteliaiden ihmisten joukossa kirjoitellen ylös mahdollisia havaintoja. Paikalle oli ehättänyt parin roskalehden toimittajiakin. Hetken kuluttua Läkkitori oli pullollaan

uteliaita ihmisiä. Näky muistutti tun-
kiota, jonne oli juuri kaadettu likasanko
ja missä närhet kaivelivat jätteitä.

2

Heräsin kännykkäni värinään, vaikka oli-
kin viikonloppu. Se johtuneee siitä, että
olen poliisi. Rikostutkijahan on lähes
aina töissä. Näin se vaan on.

Joka aamu herääminen on vaikeampaa
ja kohmelo sietämättömämpää, niin
kuin tänäänkin oli.

En tiedä sitäkään, kuka on keksinyt vä-
rinä-äänen ja miksi? Siitä huolimatta,
vaikka paljon tiesinkin. Olinhan poliisi.

Työn teko oli päivä päivältä hankalam-
paa siksikin, että eläkeikään oli enää
vuosi. Olin myös kulinaristi, ja sen

vuoksi reilusti ylipainoinen. Olin kulinaristi, eli söin paljon roskaruokaa ja päivin öin, välittämättä mitä minulle tapahtuu. Myös tupakka ja alkoholi maisuivat minulle liiankin kanssa. En siis oikein jaksanut enää huolehtia itsestäni. Hyvä kun työni jaksoin hoitaa.

Vastasin vastahakoisesti yhä tärisevään puhelimeeni;

– Kiraly. Benazir Kiraly. Aha. Tulen heti.

Hyppäsin prässittömiin housuihini ja heitin kauhtuneen pikkutakkini ylleni ja sytytin savukkeen. En välittänyt sen kummemmin tuijotella peiliin tai kammata paksua tukkaani. Tiesin, että minulla oli ”virka-asu” ylläni ja se sai luvan riittää.

Olin tottunut polttamaan niin sisällä kuin ulkonakin. Naapurini eivät olleet

SINISILMÄ VIKTOR KÄRKI

Espoon Leppävaaran Läkkitorin kahvilan asiakkaan teevadille putoaa taivaalta ihmisen sininen silmä.

Missä on ihminen, jolle silmä kuuluu?

Entä onko ruumiita tulossa enemmänkin?

Onko Leppävaarassa liikkeellä sarjamurhaaja, vai onko kyseessä yksittäistapaus?

Tapausta tutkimaan määrätään vanhempi konstaapeli Benazir Kiraly, jonka suonissa virtaa osin Pakistanilainen veri. Kuinka hän selviää tutkimuksista, jotka eivät aina välttämättä siedä päivänvaloa.

Se selviää ainoastaan lukemalla tämä mukaansatempaava teos.

9 789528 001607

ISBN - 9789528001607